

Arrest

nr. 178 368 van 24 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VAN DOREN *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een soenniet van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig van Bagdad, Centraal-Irak, waar u van uw geboorte tot 2012 in het huis van uw grootvader in de Palestinastraat woonde. Tussen 2006 tot 2010 verbleef u omwille van het sektarisch geweld op verschillende plaatsen in Irak, zo verbleef u gedurende verschillende periodes in Kirkuk, Baiji, Suleimaniya (Noord-Irak) en Bagdad. In 2012 verliet u het huis van uw grootvader in Bagdad en verhuisde u naar een ander huis in de Palestinastraat, waar u verbleef tot uw vertrek uit Irak. U bent tot het zesde middelbaar naar school gegaan en na het afleggen van uw examens in juli 2015 heeft u het land verlaten. Tijdens de schoolvakanties werkte u in een autogarage.

Uw vader en grootvader waren beiden journalist en schreven artikels over de overheid, waardoor zij gevisieerd werden. Op 18 maart 2009 was uw grootvader onderweg naar de apotheek toen hij bij het oversteken van de straat omver gereden werd door een auto. Hoewel u niet weet wie de daders waren, bent u ervan overtuigd dat uw grootvader doelbewust omver gereden werd omdat hij een journalist was. Uw vader schreef als journalist o.a. artikels over corruptie binnen het ministerie van elektriciteit en over ministers die ontslag genomen hadden. In 2009 ging hij voor een elektriciteitsproject werken, waar hij directeur voor de journalisten was. Daar begon hij echter problemen te krijgen, zo probeerden andere personen ervoor te zorgen dat hij een lagere functie kreeg. Hierdoor stopte hij in 2010 met te werken voor dit project en stopte hij helemaal met journalistiek werk.

De jaren daarna hadden u en uw familie geen problemen meer tot in 2015. Op 18 juni 2015 werd u echter het slachtoffer van een poging tot ontvoering. Toen u die dag 's avonds van de bakkerij naar huis terugkeerde stopte een motor met in het zwart geklede en gemaskerde mannen, waarvan één een mes had, bij u in een donkere straat. De mannen waren van de motor afgestapt en begonnen u te slaan, u hebt teruggeslagen, waardoor u kon ontkomen. Na de aanval bent u thuis gebleven maar u ging wel nog naar school. Omdat u uw middelbaar diploma wou behalen heeft u gewacht met het land te verlaten tot na uw examens in juli 2015. Op 29 juli 2015 vertrok u uiteindelijk samen met uw vader (AL-JABARI Srmad Saadi Mohamed, CG 15/20874 en OV 8.108.489) uit Irak en nam u met uw eigen paspoort het vliegtuig naar Turkije. Van daar reisde u verder naar Griekenland om vervolgens via Macedonië, Servië en enkele onbekende landen in België aan te komen. Op 16 augustus 2015 kwam u aan in België en op 18 augustus 2015 diende u, net zoals uw vader, een asielaanvraag in. Uw vader besloot echter reeds in november 2015 vrijwillig terug te keren naar Irak en deed hij afstand van zijn asielaanvraag.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, een kopie van uw rantsoenkaart, een kopie van de woonstkaart van uw vader, zeven journalisten- en werkbades van uw vader, drie journalistenbades van uw grootvader, een kopie van de overlijdensakte van uw grootvader, een foto van uw vader en grootvader, een foto van uw vader op zijn project, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van de geboorteakte van uw zus, een kopie van de identiteitskaarten van uw ouders en zussen, een kopie van de nationaliteitsbewijzen van uw ouders en zussen, de enveloppe van uw DHL-verzending en drie tijdschriften waaraan uw vader meegewerkt zou hebben.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de door u aangehaalde problemen enkel en alleen voortkomen uit het werk dat uw vader in het verleden had als journalist, iets wat u doorheen het interview op het CGVS meermaals benadrukt (CGVS, pg. 5, 15, 19, 21, 22, 23 en 24). U kan echter op geen enkele manier concretiseren waarom of door wie uw vader (actueel) gevisieerd wordt en in welke mate de door u aangehaalde feiten een gevolg zouden zijn van uw vader zijn voormalig werk als journalist. U haalt aan dat in Irak journalisten in het algemeen bedreigd worden en dat uw vader specifiek bedreigd werd omdat hij als journalist bewijsstukken had betreffende corruptie in de administratieve diensten van het ministerie van elektriciteit (CGVS, pg. 15). U slaagt er echter niet in te preciseren wat voor corruptie uw vader ontdekt had en wanneer dat precies was. Het enige wat u kan vertellen is dat er op het project waar uw vader werkte mensen een gebouw in brand hadden gestoken zodat zij geld konden stelen, dit incident zou zich echter pas voorgedaan hebben nadat uw vader gestopt was met zijn werk als journalist waardoor deze gebeurtenis bezwaarlijk de corruptie kan betreffen die uw vader tijdens zijn werkzaamheden had ontdekt (CGVS, pg. 16). Wanneer u daarenboven gevraagd wordt wat voor problemen uw vader gekregen had, kan u alleen zeggen dat ze op zijn werk geprobeerd hadden hem een lagere rang te geven. Volgens u gebeurde dit omdat de andere collega's jaloers waren omdat uw vader een hoog niveau van werk had, u haalt op geen enkel moment aan dat dit een gevolg zou zijn van de corruptie die hij ontdekt had (CGVS, pg. 17).

Hiernaast zou uw vader van 2010, toen hij definitief stopte met zijn journalistiek werk, tot op heden, geen persoonlijke problemen of bedreigingen gekend hebben. Het enige incident dat zich nog zou hebben voorgedaan is de poging tot ontvoering waarvan u op 18 juni 2015 het slachtoffer zou zijn

geweest (CGVS, pg. 18). Dit incident, dat hieronder nog besproken zal worden, wordt door het CGVS echter ongeloofwaardig geacht. Gelet op bovenstaande elementen kan dan ook geenszins aangenomen worden dat u nu, evenmin als in het verleden, gevisieerd zouden worden omwille van het journalistiek verleden van uw vader.

Dat uw vader daarenboven in november 2015 vrijwillig besloot terug te keren naar Irak (zie kopie van REABformulier vader, toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier), terwijl hij volgens u nochtans de persoon is die echt gevisieerd wordt en dat zijn verleden als journalist de reden was waarom u en uw familie problemen hadden in Irak, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees maar doet tevens twifelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen. Dat uw vader sinds zijn terugkeer naar Bagdad, Irak, geen problemen meer heeft gekend - u haalt in dit verband niets aan - lijkt bovenstaande conclusie alleen maar te bevestigen (CGVS, pg. 24).

Voorts dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ook op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen bij DVZ en het CGVS. Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er een grote discrepantie is tussen uw verklaringen bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken) en de verklaringen die u tijdens het gehoor op het CGVS heeft afgelegd. Zo haalde u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS enkel uw eigen incident en de moord op uw grootvader aan, terwijl u uw vader en zijn problemen compleet onvermeld laat (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Nochtans is uw vader omwille van zijn verleden als journalist een cruciaal element in uw asielrelaas. De door u aangehaalde feiten en uw vlucht uit Irak zijn hier immers een rechtstreeks gevolg hiervan. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS met geen woord rept over uw vader, te meer tijdens het gehoor op het CGVS heel uw verhaal gebaseerd is op of een gevolg is van het werk van uw vader. Dat u net dit onvermeld laat bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) is wel heel frappant. Hiermee geconfronteerd beweert u bij de DVZ heel zenuwachtig en bang geweest te zijn iets verkeerd te vertellen (CGVS, pg. 22). De verklaringen die u na bovengenoemde confrontatie aflegde kunnen echter niet overtuigen en het feit dat u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS een dergelijk essentieel element in uw asielrelaas, waarnaar u net werd gevraagd, niet vermeldde doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook kan er aan uw verklaringen over de poging tot ontvoering, waarvan u het slachtoffer van zou zijn geweest, om de volgende redenen weinig geloof gehecht worden. Vooreerst is het opmerkelijk dat u bij de DVZ beweerde dat dit incident plaatsvond op 15 juni 2015 (zie Vragenlijst van het CGVS, vraag 3.5), terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS beweerde dat het op 18 juni 2015 was (CGVS, pg. 20). Dat u tijdens het gehoor op het CGVS bovendien eerst beweert dat het mensen zonder mes waren en enkele vragen later verklaart dat één van de twee mannen wel gewapend was met een mes (CGVS, pg. 20), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit incident. Uw bewering dat deze mannen u aangevallen hadden omdat uw vader en grootvader journalist waren (CGVS, pg. 21) is bovendien weinig overtuigend en zeer onwaarschijnlijk aangezien uw grootvader op dat moment reeds zes jaar overleden was, uw vader al vijf jaar gestopt was met zijn journalistiek werk en zowel u als uw familie nadat uw vader stopte als journalist in 2010 geen enkel probleem meer hebben gekend. Dat u daarenboven geen enkel idee heeft wie de mannen waren die u hadden aangevallen of tot welke instantie of organisatie of militie zij zouden kunnen behoren (CGVS, pg. 21), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Van een persoon die zijn thuis, land, familie en vrienden achterlaat kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij weet voor wie hij op de vlucht slaat of toch minstens tracht hierover meer duidelijkheid te krijgen.

Alsook dient nog opgemerkt te worden dat u geen duidelijk zicht kan geven over de tijdspanne die zat tussen bovenstaand incident en uw vertrek uit Irak. Zo verklaart u eerst dat u na de aanval drie maanden thuis bleef, enkele vragen later beweert u dan weer dat u na de aanval geen maand meer in Irak gebleven bent en nog een vraag later spreekt u uw eigen weer tegen en zegt u dat er maximum twee maanden zaten tussen het incident en uw vertrek uit Irak (CGVS, pg. 22). Aangezien u telkens opnieuw een andere tijdspanne opgeeft, betekent dit dat u uw eigen verhaal onvoldoende beheerst. Er mag van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent chronologisch overzicht van de feiten kan geven. Bovenstaande elementen in acht genomen dient er geconcludeerd te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen over deze poging tot ontvoering.

Dat u vervolgens tot tweemaal toe aanhaalde dat u doelbewust gewacht heeft Irak te verlaten tot na het afleggen van uw examens en het beëindigen van uw studies (CGVS, pg. 9 en 23), wijst erop dat uw

vertrek uit het land allesbehalve dringend was. Van iemand die daadwerkelijk ernstige problemen gekend heeft en een vrees voor vervolging in zijn land van herkomst heeft, kan redelijkerwijs worden verwacht dat in een dergelijke context het afleggen van examens niet allesbepalend is. Dat u doelbewust gewacht heeft met het land te verlaten tot na uw examens ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees in ernstige mate.

Verder is er na het door u vermelde incident van 18 juni 2015 niets meer gebeurd met betrekking tot uw situatie in Irak. Ook hoorden u en uw familie sinds uw vertrek uit Irak niets meer van de personen en/of de hiermee gelinkte militie die u bedreigden (CGVS, pg. 22-24). Nochtans moet het voor deze militie niet moeilijk zijn te achterhalen wie uw familie is en waar zij verblijven. Dat zij ondanks uw beweerde vrees voor vervolging geen pogingen meer hebben ondernomen om u of uw vader terug te vinden of bedreigingen aan uw adres te uiten, eventueel via andere familieleden, relativeert nogmaals de ernst van de door u voorgehouden vrees maar doet tevens nog meer twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

Wat betreft het overlijden van uw grootvader in 2009 dient het CGVS nog op te merken dat dit incident dateert van intussen zes jaar geleden én dat nadien voor u geen reden was om het land te verlaten. Hoewel u ervan overtuigd bent dat uw grootvader doelbewust aangereden werd omwille van zijn werk als journalist, is dit niet meer dan een vermoeden van uwentwege. Er zijn immers enkele elementen die doen twijfelen aan uw verklaringen in dezer. Zo heeft u geen enkel idee door wie uw grootvader vermoord zou zijn (CGVS, pg. 19). Daarenboven vermeldt de overlijdensakte volgens u als doodsoorzaak dat hij is gestorven als gevolg van ernstige verwondingen aan zijn hoofd die hij tijdens een ongeval opgelopen zou hebben (CGVS, pg. 14), wat niet onmiddellijk insinueert dat het om een doelbewuste moordpoging ging.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen moet het CGVS concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, familiesamenstelling en het werk van uw vader en grootvader aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal

burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van “de artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (‘Vreemdelingenwet’), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (‘Vluchtelingenconventie’), de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen”.

Verzoeker wijst erop dat hij een soennitische man is, afkomstig van Bagdad. Hij stelt dat uit de informatie die verweerder hanteert en uit de informatie bij het verzoekschrift blijkt dat de soennitische minderheid in Bagdad wordt gevisieerd en dat de leden ervan een gegronde vrees voor vervolging koesteren. Bijgevolg heeft verzoeker ook zulke vrees.

De bestreden beslissing geeft zelf aan dat soennieten in Bagdad een groter risico lopen om slachtoffer te worden van geweld vanwege sjiitische milities. Verzoeker citeert voorts uit de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier en zoals gehanteerd door verweerder. UNHCR wees in 2012 en 2014 eveneens op het geweld tegen soennieten waar zij de minderheid uitmaken. Ook de UN Security Council gaf op 26 oktober 2015 aan dat er op dagelijkse basis ongeïdentificeerde lijken worden gevonden en dat deze moorden vaak lijken te zijn ingegeven door sektarische of politieke motieven. Het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken maakt van dit alles eveneens melding in het Ambtsbericht van april 2015. Het US Department of State verwijst hiernaar eveneens. Het voorgaande blijkt daarenboven uit een rapport van de Finnish Immigration Service van 29 april 2015. Verzoeker verwijst voorts naar een rapport van Amnesty International van 2014 en informatie van Human Rights Watch. De milities gebruiken hun strijd tegen IS om hun vervolging ten aanzien van de Soennieten nog op te drijven. De overheid en de internationale troepen kijken oogluikend toe. ‘Musings on Iraq’ sprak in mei 2015 over een grote toename van het aantal lichamen dat in Bagdad wordt gedumpt.

“Samengevat komt het er op neer dat het sektarisch geweld tegen soennieten in Bagdad steeds toeneemt. Soennieten zijn het slachtoffer van mishandelingen, uithuiszettingen, ontvoeringen en moorden. De Sjiitische milities hebben hechte banden met de Iraakse overheid en veiligheidsdiensten, en bemannen mee checkpoints. In totaal zijn er zo’n 200 check-points in Bagdad, waar gecontroleerd kan worden tot welke religieuze tak iemand behoort. Soennieten proberen hun religie te verbergen aan deze checkpoints, om niet in de problemen te komen. Een toenemend aantal soennieten wordt geëxecuteerd teruggevonden, waarbij de familie de lichamen niet durft op te halen uit schrik voor de sjiitische milities.

Ondanks hetgeen verwerende partij stelt in de bestreden beslissing, hebben deze intimidaties en moorden door sjiitische milities wel degelijk een impact op het leven van soennieten in Bagdad. Men kan niet simpelweg verwijzen naar het feit dat Bagdad een stad is van 7 miljoen inwoners, en een grote oppervlakte heeft. Van die 7 miljoen inwoners is 70% sjiitisch (zie COI Focus p. 5), die minder getroffen wordt door het geweld van de milities. De 29 % soennieten worden daarentegen specifiek gevisieerd. Bij elke passage van één van de 200 check-points in de stad lopen ze het risico om het slachtoffer te worden van geweld, indien ze er niet in slagen om hun geloof succesvol te verbergen. Dit heeft wel degelijk een impact.

Verzoeker woonde in de Palestijnstraat. Volgens uit het eerder aangehaalde rapport van de Finnish Immigration Service is dit een Sjiitische wijk, die sinds 2012 onder de controle staat van Asa’ib Ahl al-Haq (de meest machtige sjiitische militie):

“Palestine Street/Sharia Filistine

According to the Institute for the Study of War, this Shia district has been under AAH control since 2012.

” (zie stuk 5, p. 28).

Op bescherming van de Iraakse autoriteiten moet de soennitische minderheid niet rekenen, zoals onder meer blijkt uit het eerder aangehaalde rapport van de Finnish Immigration Service (...)

Uit het bovenstaande blijkt niet enkel dat de Iraakse overheid geen bescherming kan bieden aan Soennieten tegen het geweld van de milities, maar dat de milities zelfs sterke banden hebben met de veiligheidsdiensten en het overheidsapparaat. Milities kunnen aanwezig zijn in politiestations en aan checkpoints. Vanwege hun sterke banden met de overheid, kunnen milities straffeloos mensenrechtenschendingen begaan tegen soennieten.

Het gaat zelfs zo ver dat de minister van Binnenlandse zaken (Mohammed Ghabbani) en de minister bevoegd voor mensenrechten (Mohammed Mahdi al-Bayati) prominente leden zijn van de Badr organisatie, hetgeen één van de sterkste sjiitische milities in Bagdad is. Dit illustreert heel duidelijk de wetteloosheid waarmee de milities te werk kunnen gaan.

Verwerende partij heeft op geen enkele manier rekening gehouden met al deze elementen. In haar bestreden beslissing schrijft zij wel dat soennitische burgers een groter risico lopen op meer individuele vormen van geweld die in Bagdad plaatsvinden, maar voerde verder geen enkel onderzoek omtrent dit risico. Nochtans bevat de COI focus waarop zij zich zelf baseert al voldoende aanwijzingen van deze mogelijke vervolging, en behoort het bovendien tot haar taak alle beschikbare informatie hieromtrent te raadplegen. Verwerende partij hield op geen enkele moment rekening met verzoekers' risicoprofiel als soennitische man uit Bagdad, die in een sjiitische wijk woonde, waar de Sjiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq aan de macht is. Nochtans loopt verzoeker omwille van zijn soennitisch geloof een objectief risico op vervolging.”.

Vervolgens gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Bagdad. Verzoeker verwijst naar hetgeen gesteld wordt in de bestreden beslissing en in de informatie van verweerder. Hij leidt hieruit af dat er kanttekeningen gemaakt moeten worden bij de conclusies van verweerder. Het doel van het aanhoudende geweld is zoveel mogelijk slachtoffers maken en het hoog aantal slachtoffers toont aan dat dit doel bereikt wordt. Een vergelijking ten opzichte van de 'Breaking the Walls' campagne volstaat niet. Een verbetering ten opzichte van een (triest) verleden is immers niet afdoende om te oordelen of een regio veilig is. De cijfers in de informatie van verweerder zijn nog steeds – zelfs met mogelijke onder rapportering – erg hoog. Bovendien bevat deze informatie niet de meest recente cijfers. Uit recente cijfers blijkt dat er geen sprake is van een daling van het aantal slachtoffers in Irak in het algemeen en in Bagdad in het bijzonder. Verzoekster verwijst naar cijfers van de website www.iraqbodycount.org. Tevens geeft zij een tabel weer van het maandelijkse aantal burgerdoden in Bagdad van 2008 tot 2016. Ook Iraq Body Count wijst, net als de informatie van verweerder, op het risico van onder-rapportering. Daarnaast is het aantal gewonden van belang. Volgens Musings on Iraq zijn dit er in 2015 maar liefst 18 192, naast 17 339 burgerdoden. Verder gaf Musings on Iraq begin november 2015 in een bericht aan dat Bagdad opnieuw het hoofddoel van IS is. UNAMI gaf in een bericht van 1 februari 2016 aan dat er sprake is van een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers en Bagdad werd daarbij het zwaarst getroffen. Dat IS nog de capaciteit en de wil heeft om vernietigend toe te slaan in Bagdad, blijkt uit een zware aanslag die plaatsvond op 28 februari 2016.

De objectieve elementen die verweerder aanhaalt in de bestreden beslissing en in het licht waarvan volgens verweerder de cijfers moeten worden beoordeeld kunnen de hoger aangehaalde, dramatische cijfers niet relativeren.

Verzoeker vervolgt:

“Uit de COI Focus blijkt dat de aanvallen hoofdzakelijk op burgers zijn gericht en erop gericht zijn zoveel mogelijk burgerslachtoffers te maken, dat het geweld het hele grondgebied van Bagdad treft en geen enkel stadsdeel, zelfs binnen een enkele week, eraan ontsnapt, dat er ongeveer 1000 slachtoffers per maand vallen.

Verder wordt als “objectief element” aangehaald dat het openbaar leven in Bagdad niet is stilgefallen. De COI Focus stelt echter dat “zelfs tijdens de zwaarste golf van geweld in 2006 en 2007 (...) het openbare leven niet stil [viel]”. Het feit dat momenteel het openbaar leven nog altijd niet is stilgefallen, kan dus geen argument zijn om te stellen dat Bagdad voor verzoeker veilig is. Immers in de periode 2006-2007 werd Bagdad door verwerende partij wél als onveilig beschouwd en zelfs toen ging het openbare leven door.

Frappant is ook dat de COI Focus stelt dat Bagdad over het algemeen goed scoort binnen Irak, “al valt het op dat het aantal schoolverlaters omwille van een moeilijke en onveilige weg naar school hoger ligt dan in andere provincies.”

Verwerende partij haalt in de bestreden beslissing verder aan dat de Iraakse autoriteiten nog de politieke en administratieve controle zouden hebben over Bagdad, als één van de argumenten waarom

er voor verzoekster geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Hiervoor werd echter al uitgebreid aangetoond dat de feitelijke controle over Bagdad in handen is van Sjiitische milities waarover de Iraakse overheid weinig of geen controle heeft. Verzoeker kan niet rekenen op een effectieve bescherming door deze Sjiitische milities, aangezien deze hem als soenniet net viseren.”

Verzoeker citeert in deze uit de informatie van verweerder en het voormelde rapport van de Finse Immigratiedienst.

Hij vervolgt:

“Ook de terugkeer naar Bagdad wordt als verwerende partij gezien als een signaal dat Bagdad voor verzoekster veilig is. De bestreden beslissing stelt: “Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan worden beschouwd dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.”

Het aantal asielzoekers dat via IOM terugkeerde, wordt verduidelijkt in de COI Focus (p. 17):

(...)

Verwerende partij noemt die ‘relatief hoog’, maar lijkt hierbij uit het oog te verliezen dat deze cijfers moeten worden bekeken in het licht van het aantal asielaanvragen van Iraakezen in dezelfde periode. In augustus 2015 dienden 2.167 Iraakezen een asielaanvraag op het grondgebied in. Dit betrof het hoogste maandelijks aantal ooit van één bepaalde nationaliteit. In juli 2015 ging het om 887 aanvragen en in juni 2015 381.53 186 Iraakezen vroegen asiel aan in mei 2015, 69 in april, 96 in maart, 70 in februari en 120 in januari. In totaal dienden dus 3.976 Iraakezen een asielaanvraag in op Belgisch grondgebied in de periode van januari tot augustus 2015. Dat er van dit aantal 47 de repatriëring naar Bagdad aanvroegen, is helemaal geen ‘relatief hoog’ aantal.

Hetzelfde geldt voor september 2015. De COI Focus meldt dat 97 personen via IOM een terugkeer naar Bagdad aanvroegen. Echter, in verhouding tot het aantal ingediende asielaanvragen, nl. 2.207, is dit geen cijfer waar eventueel conclusies kunnen uit getrokken worden.

Bovendien wordt niets gezegd over de beweegredenen van deze terugkeerders en wordt evenmin nagegaan of zij zich effectief opnieuw in Bagdad hebben gevestigd en dit op een veilige wijze.”

Verzoeker verwijst naar een rapport van Caritas International. De verbetering van de veiligheidssituatie komt daarin niet voor bij de voornaamste redenen voor vrijwillige terugkeer.

Verder houdt verweerder geen rekening met het feit dat uit de informatie van verweerder blijkt dat er ook mensen zijn die Bagdad ontvluchten. Veel van hen geven aan te willen terugkeren naar Bagdad maar ze doen dit niet. Ook frappant is dat mensen die Bagdad ontvluchten vooral in Suleimaniya en Anbar terecht komen. Anbar is blijkens algemene informatie één van de onveiligste provincies in Irak. Blijkbaar kiezen een behoorlijk aantal mensen van Bagdad het om in deze provincie te gaan wonen ondanks dat de situatie daar wordt omschreven als oorlog. Verzoeker betoogt verder dat uit een artikel van 16 juni 2015 in The National genaamd ‘Flight to safety – sunnis flee Baghdad for sanctuary in Iraqi Kurdistan’ blijkt dat soennieten wel degelijk Bagdad ontvluchten.

Hij is van mening dat het voorgaande harder doorweegt dan het gegeven dat enkele tientallen Iraakezen vrijwillig vanuit België zijn teruggekeerd naar Bagdad.

Verzoeker voert aan dat de COI Focus “Irak. Veiligheidssituatie Bagdad” van 31 maart 2016 gedateerd is. Het is algemeen gekend dat de afgelopen maanden, en in het bijzonder de afgelopen weken, bijzonder bloedige aanslagen plaatsvonden. Gezien de zeer volatiele veiligheidssituatie in Irak is het absoluut noodzakelijk met de meest recente informatie rekening te houden. Daarom wenst verzoeker bijkomende informatie neer te leggen. Verzoeker verwijst naar en citeert uit de bijdragen van Musings on Iraq van februari, maart, april, mei en juni 2016. Uit deze informatie blijkt dat er geen daling van het geweld is.

Verzoeker wijst er ten slotte op dat verschillende van de middelen die zij aanhaalde werden overgenomen in het Franstalige arrest nr. 165 616 van 12 april 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

Verzoeker concludeert:

"Uit al de hierboven aangehaalde informatie blijkt duidelijk dat de actuele veiligheidssituatie in Bagdad moet worden gekwalificeerd als willekeurig geweld.

Verzoeker zou dan ook een reëel risico lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet".

Ter staving van zijn betoog, voegt verzoeker de volgende stukken bij het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing van Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 24 mei 2016;
2. UNHCR, *Summary Conclusions on International Protection of Persons Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence*; Roundtable 13 and 14 September 2012, Cape Town, South Africa, 20 December 2012, para.8, <http://www.refworld.org/docid/50d32e5e2.html>
3. UNHCR, Vanessa Holzer, *The 1951 Refugee Convention and the Protection of People Fleeing Armed Conflict and Other Situations of Violence*, September 2012, <http://www.refworld.org/docid/50474f062.html>
4. UNHCR, *Expert Meeting on Complementarities between International Refugee Law, International Criminal Law and International Human Rights Law: Summary Conclusions*, 2011, <http://www.refworld.org/docid/4e1729d52.html>
5. Finnish Immigration Service, 'Security situation in Bagdad - the Shia militias', 29 april 2015, beschikbaar op http://www.migri.fi/download/61225_Security_Situation_in_Baghdad_-_The_Shia_Militias_29.4.2015.pdf?69658dcb1606d388
6. UNHCR, *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq*, 31 mei 2012, <http://www.refworld.org/docid/4fc77d522.html>
7. UNHCR, *UNHCR Position on Returns to Iraq*, 27 oktober 2014, p. 3, <http://www.refworld.org/docid/544e4b3c4.html>
8. UN Security Council, *First Report of the Secretary-General Pursuant to Paragraph 7 of Resolution 2233 (2015)*, 26 October 2015, S/2015/819, para 22, <http://www.refworld.org/docid/563719d4l.html>
9. Buitenlandse Zaken Nederland, *Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak*, april 2015, p. 20, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2015/04/16/ambtsbericht-veiligheidssituatie-in-irak>;
10. U.S. Department of State, *Iraq 2014 Human Rights Report*, p. 25-27 beschikbaar op: <http://www.state.gov/documents/organization/236812.pdf>;
11. Amnesty International, *Absolute Impunity: Militia Rule in Iraq*, 14 October 2014, pp. 4-5, <http://www.refworld.org/docid/54491b3b4.html>
12. Human Rights Watch, *Iraq: Pro-Government Militias' Trail of Death*, 31 juli 2014, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2014/07/31/iraq-pro-government-militias-trail-death>
13. Human Rights Watch, *For Iraq's Sunnis, Sectarian Militias Pose an Extra Threat*, 24 oktober 2014, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2014/10/24/iraqs-sunnis-sectarian-militias-pose-extra-threat>
14. Human Rights Watch, *The Gangs of Iraq*, 4 november 2014, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2014/11/04/gangs-iraq>
15. Human Rights Watch, *Iraq: Militias Escalate Abuses, Possibly War Crimes*, 15 februari 2015, beschikbaar op <https://www.hrw.org/news/2015/02/15/iraq-militias-escalate-abuses-possibly-war-crimes>
16. *Musings on Iraq, Continued Heavy Fighting in Iraq 2nd Week of May 2015*, 19 mei 2015, beschikbaar op: <http://musingsoniraq.blogspot.be/2015/05/continued-heavy-fighting-in-iraq-2nd.html>;
17. Iraq Body Count, *'Iraq 2015: a catastrophic normal. An overview of a year's violence'*, 1 Januari 2016, <https://www.iraqbodycount.org/analysis/numbers/2015/>
18. *Musings on Iraq, 'Over 51 000 casualties in Iraq in 2015'*, <http://musingsoniraq.blogspot.be/>
19. *Musings on Iraq, Violence in Iraq Levels Off*, 5 November 2015, <http://bit.ly/lielx5o>
20. UN AMI, *'UN Casualty Figures for the Month of Januari 2016'*, http://www.uniraq.org/index.php?option=com_k2&view=item&id=5147:un-casualty-figures-for-the-month-of-january-2016&Itemid=633&lang=en;
21. Reuters, *'Twin suicide bombing kills 70 in Baghdad's deadliest attack this year'*, 29 februari 2016, <http://in.reuters.com/article/mideast-crisis-iraq-idINKCN0W2Q6X> ;
22. BCHV, *Verslag contactvergadering van 15 september 2015*, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=Gxt2DvolXwO%3d&tabid=219&mid=1440&lang=nl-NL>. p.2-4.

23. BCHV, Verslag contactvergadering van 16 juni 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=pIViub5Ce-w%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>. p.2.
24. BCHV, Verslag contactvergadering van 19 mei 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=iItdhIqD1A%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>. p.2.
25. BCHV, Verslag contactvergadering van 21 april 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=vd5bVi9UVA%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>. p.2.
26. BCHV, Verslag contactvergadering van 10 maart 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=qpLVwAgH13g%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2.
27. BCHV, Verslag contactvergadering van 10 februari 2015, <http://www.cbar-bchv.be/LinkClick.aspx?fileticket=MWvmgGCKtFU%3d&tabid=219&mid=1440&language=nl-NL>, p.2;
28. Topical Note — Iraq: Security and internal displaced people in Anbar province, March 2015, http://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/topical_note_iraq_security_and_internally_displaced_people_in_anbar_province_O.pdf;
29. The National, Flight to safety — sunnis flee Baghdad for sanctuary in Iraqi Kurdistan, 16 juni 2015, beschikbaar op <http://www.thenational.ae/world/middle-east/flight-to-safety-sunnis-flee-baghdad-for-sanctuary-in-iraqi-kurdistan#page2>;
30. Caritas, "Parole à l'exil. Les demandeurs d'asile Irakiens et en particulier de Bagdad", mei 2016, beschikbaar op http://www.caritas-int.be/sites/www.caritas-int.be/files/uploads/parole_a_l'exil_-_les_demandeurs_dasile_irakiens_et_en_particulier_de_bagdad.pdf
31. Musings on Iraq, "Violence In Iraq, February 2016", 7 maart 2016, beschikbaar op <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/03/violence-in-iraq-march-2016.htm1>
32. Musings on Iraq, "Violence In Iraq, March 2016", 5 april 2016, beschikbaar op <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/04/violence-in-iraq-march-2016.html>
33. Musings on Iraq, "Violence In Iraq, April 2016", 9 mei 2016, beschikbaar op <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/05/violence-in-iraq-april-2016.html>
34. Musings on Iraq, "Security In Iraq, May 1-7, 2016", 16 mei 2016, beschikbaar op <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/05/security-in-iraq-may-1-7-2016.html>
35. The New Arab, "Dozens killed in IS attack on Iraq's Sadr City, 11 mei 2016, beschikbaar op <http://www.alaraby.co.uk/english/print/eff18e9b-7920-4dal-9f9f-e242fc02290f/73b887eb-d1ad-4ad3-9c2e-d38a40d20557>
36. The New Arab, "More bloodshed as triple suicide bombings rock Baghdad", 11 mei 2016, beschikbaar op <http://www.alaraby.co.uk/english/print/eff18e9b-7920-4dal-9f9f-e242fc02290f/6b8b28e7-7cd2-4a6b-9f2f-6f79cfd79a8>
37. The New Arab, "Suicide bombers target western Baghdad police station, killing six", 12 mei 2016, beschikbaar op <http://www.alaraby.co.uk/english/print/eff18e9b-7920-4dal-9f9f-e242fc02290f/a8ea7dbd-29ef-4c82-b566-edf96a804d73>
38. The New Arab, "Deadly wave of attacks hits Iraq capital killing dozens", 17 mei 2016, beschikbaar op <http://www.alaraby.co.uk/english/print/eff18e9b-7920-4dal-9f9f-e242fc02290f/17a91c31-b021-4573-b584-8ab5c1bbcee8> :
39. Musings on Iraq, "Security In Iraq, May 15-21, 2016", 22 mei 2016, beschikbaar op http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/05/01_archive.html:
40. Musings on Iraq, "Security In Iraq, May June 1-7 2016", <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/06/security-in-iraq-june-1-7-2016.html>:
41. Radio Free Europe/Radio Liberty, Iraq: At least 20 killed in Baghdad car bombings, 9 June 2016, available at: <http://www.refworld.org/docid/576901bd6.htm1> [accessed 27 June 2016];
42. Musings on Iraq, "Security In Iraq, May June 8-14 2016" <http://musingsoniraq.blogspot.be/2016/06/security-in-iraq-june-8-14-2016.html>:
43. Attest BJB."

Verweerder legt op 7 oktober 2016 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier. Het betreft de COI Focus "IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016, de COI Focus "IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van 12 augustus 2016 en een bijdrage van 16 augustus 2016 van "Musings on Iraq" (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Verzoeker legt ter terechtzitting van 28 oktober 2016 een aanvullende nota neer.

In deze aanvullende nota, verwijst hij vooreerst naar de inhoud van de "COI Focus" van 23 juni 2016 die door verweerder werd neergelegd. Volgens verzoeker blijkt uit deze "COI Focus" een verslechtering van

de situatie, die al dramatisch was. De politieke crisis heeft een negatieve invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad en het aantal zware en heel zware aanslagen is toegenomen. De zwakkere positie van de veiligheidsdiensten heeft tot gevolg dat de aard van de aanslagen opnieuw is veranderd. Uit de *“COI Focus”* blijkt dat het aantal slachtoffers niet is gedaald en dat er een toename is van zware aanslagen.

De statistieken van *“Musings on Iraq”* tonen verder aan dat de veiligheidssituatie sedertdien nog is verslechterd. Verzoekster verwijst naar en citeert uit de bijdragen van *“Musings on Iraq”* van juni, juli en de eerste week van augustus 2016. Niettegenstaande de verwerende partij van mening is dat de situatie niet fundamenteel gewijzigd is in de COI Focus *“IRAK, De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016”* van 12 augustus 2016, wijst verzoeker naar informatie van Musings on Iraq van oktober waaruit blijkt dat IS haar activiteiten in Bagdad sinds september opdrijft en dat de focus op Bagdad ligt. Hij leidt uit deze informatie af dat het aantal burgerslachtoffers in Bagdad hoog is en stijgt, dat het aantal zware aanslagen toeneemt en dat de politieke situatie erg volatiel is. Daardoor is de veiligheidssituatie nog precairder en onzeker naar de toekomst toe. Verzoeker wijst in zijn aanvullende nota verder op de Franstalige arresten nrs. 165 615 en 165 616 van 12 april 2016 van de RvV.

Wanneer de cijfers in hun context worden geplaatst, blijkt hieruit volgens verzoeker een reëel risico op ernstige schade. Het geweld doet zich voor op het gehele grondgebied van Bagdad.

Verzoeker stelt dat ook de *“COI Focus”* van 23 juni 2016 aangeeft dat het openbare leven in Bagdad altijd bleef bestaan, zelfs tijdens het zwaarste geweld. Dat het openbare leven niet stilligt, is dus geen nuttig criterium. Verder wijst verzoeker op hetgeen in voormelde *“COI Focus”* gesteld wordt omtrent het aantal schoolverlaters. Verzoeker stelt dat de RvV deze zienswijze volgde in de voormelde twee arresten.

Dat ontheemden uit andere regio's zich in Bagdad vestigen betekent niet dat het veilig is in Bagdad. Het gaat vaak om wanhopige mensen, zonder financiële middelen en op vlucht voor de oorlog. Dit toont enkel aan dat de toestand in andere regio's van Irak nog dramatischer is dan Bagdad. Verzoeker wijst opnieuw op de bij het verzoekschrift gevoegde informatie omtrent de soennieten die Bagdad verlaten.

Verzoeker benadrukt dat de *“COI Focus”* aangeeft dat er weinig terugkeer naar Bagdad is. Van de personen die terugkeren is het profiel en de reden van hun terugkeer niet gekend. Verzoeker verwijst andermaal naar het bij het verzoekschrift gevoegde rapport van Caritas International omtrent de redenen van terugkeer. Tevens verwijst hij andermaal naar de twee voormelde arresten van de RvV.

Verzoekster merkt nog op dat de gehele burgerbevolking wordt gevisieerd en dat het geweld een blind en algemeen karakter heeft.

Ter staving van voormeld betoog, voegt verzoeker enkele bijdragen van *“Musings on Iraq”* bij de aanvullende nota.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de door u aangehaalde problemen enkel en alleen voortkomen uit het werk dat uw vader in het verleden had als journalist, iets wat u doorheen het interview op het CGVS meermaals benadrukt (CGVS, pg. 5, 15, 19, 21, 22, 23 en 24). U kan echter op geen enkele manier concretiseren waarom of door wie uw vader (actueel) gevisieerd wordt en in welke mate de door u aangehaalde feiten een gevolg zouden zijn van uw vader zijn voormalig werk als journalist. U haalt aan dat in Irak journalisten in het algemeen bedreigd worden en dat uw vader specifiek bedreigd werd omdat hij als journalist bewijsstukken had betreffende corruptie in de administratieve diensten van het ministerie van elektriciteit (CGVS, pg. 15). U slaagt er echter niet in te preciseren wat voor corruptie uw vader ontdekt had en wanneer dat precies was. Het enige wat u kan vertellen is dat er op het project waar uw vader werkte mensen een gebouw in brand hadden gestoken zodat zij geld konden stelen, dit incident zou zich echter pas voorgedaan hebben nadat uw vader gestopt was met zijn werk als journalist waardoor deze gebeurtenis bezwaarlijk de corruptie kan betreffen die uw vader tijdens zijn werkzaamheden had ontdekt (CGVS, pg. 16). Wanneer u daarenboven gevraagd wordt wat voor problemen uw vader gekregen had, kan u alleen zeggen dat ze op zijn werk geprobeerd hadden hem een lagere rang te geven. Volgens u gebeurde dit omdat de andere collega's jaloers waren omdat uw vader een hoog niveau van werk had, u haalt op geen enkel moment aan dat dit een gevolg zou zijn van de corruptie die hij ontdekt had (CGVS, pg. 17).

Hiernaast zou uw vader van 2010, toen hij definitief stopte met zijn journalistiek werk, tot op heden, geen persoonlijke problemen of bedreigingen gekend hebben. Het enige incident dat zich nog zou hebben voorgedaan is de poging tot ontvoering waarvan u op 18 juni 2015 het slachtoffer zou zijn geweest (CGVS, pg. 18). Dit incident, dat hieronder nog besproken zal worden, wordt door het CGVS echter ongeloofwaardig geacht. Gelet op bovenstaande elementen kan dan ook geenszins aangenomen worden dat u nu, evenmin als in het verleden, gevisieerd zouden worden omwille van het journalistiek verleden van uw vader.

Dat uw vader daarenboven in november 2015 vrijwillig besloot terug te keren naar Irak (zie kopie van REABformulier vader, toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier), terwijl hij volgens u nochtans de persoon is die echt gevisieerd wordt en dat zijn verleden als journalist de reden was waarom u en uw familie problemen hadden in Irak, relativeert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees maar doet tevens twifelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen. Dat uw vader sinds zijn terugkeer naar Bagdad, Irak, geen problemen meer heeft gekend - u haalt in dit verband niets aan - lijkt bovenstaande conclusie alleen maar te bevestigen (CGVS, pg. 24).

Voorts dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ook op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen bij DVZ en het CGVS. Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er een grote discrepantie is tussen uw verklaringen bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS (opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken) en de verklaringen die u tijdens het gehoor op het CGVS heeft afgelegd. Zo haalde u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS enkel uw eigen incident en de moord op uw grootvader aan, terwijl u uw vader en zijn problemen compleet onvermeld laat (zie Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Nochtans is uw vader omwille van zijn verleden als journalist een

cruciaal element in uw asielrelaas. De door u aangehaalde feiten en uw vlucht uit Irak zijn hier immers een rechtstreeks gevolg hiervan. Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS met geen woord rept over uw vader, te meer tijdens het gehoor op het CGVS heel uw verhaal gebaseerd is op of een gevolg is van het werk van uw vader. Dat u net dit onvermeld laat bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) is wel heel frappant. Hiermee geconfronteerd beweert u bij de DVZ heel zenuwachtig en bang geweest te zijn iets verkeerd te vertellen (CGVS, pg. 22). De verklaringen die u na bovengenoemde confrontatie aflegde kunnen echter niet overtuigen en het feit dat u bij het invullen van de Vragenlijst van het CGVS een dergelijk essentieel element in uw asielrelaas, waarnaar u net werd gevraagd, niet vermeldde doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook kan er aan uw verklaringen over de poging tot ontvoering, waarvan u het slachtoffer van zou zijn geweest, om de volgende redenen weinig geloof gehecht worden. Vooreerst is het opmerkelijk dat u bij de DVZ beweerde dat dit incident plaatsvond op 15 juni 2015 (zie Vragenlijst van het CGVS, vraag 3.5), terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS beweerde dat het op 18 juni 2015 was (CGVS, pg. 20). Dat u tijdens het gehoor op het CGVS bovendien eerst beweert dat het mensen zonder mes waren en enkele vragen later verklaart dat één van de twee mannen wel gewapend was met een mes (CGVS, pg. 20), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van dit incident. Uw bewering dat deze mannen u aangevallen hadden omdat uw vader en grootvader journalist waren (CGVS, pg. 21) is bovendien weinig overtuigend en zeer onwaarschijnlijk aangezien uw grootvader op dat moment reeds zes jaar overleden was, uw vader al vijf jaar gestopt was met zijn journalistiek werk en zowel u als uw familie nadat uw vader stopte als journalist in 2010 geen enkel probleem meer hebben gekend. Dat u daarenboven geen enkel idee heeft wie de mannen waren die u hadden aangevallen of tot welke instantie of organisatie of militie zij zouden kunnen behoren (CGVS, pg. 21), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Van een persoon die zijn thuis, land, familie en vrienden achterlaat kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij weet voor wie hij op de vlucht slaat of toch minstens tracht hierover meer duidelijkheid te krijgen.

Alsook dient nog opgemerkt te worden dat u geen duidelijk zicht kan geven over de tijdspanne die zat tussen bovenstaand incident en uw vertrek uit Irak. Zo verklaart u eerst dat u na de aanval drie maanden thuis bleef, enkele vragen later beweert u dan weer dat u na de aanval geen maand meer in Irak gebleven bent en nog een vraag later spreekt u uw eigen weer tegen en zegt u dat er maximum twee maanden zaten tussen het incident en uw vertrek uit Irak (CGVS, pg. 22). Aangezien u telkens opnieuw een andere tijdspanne opgeeft, betekent dit dat u uw eigen verhaal onvoldoende beheerst. Er mag van u verwacht worden dat u een duidelijk en coherent chronologisch overzicht van de feiten kan geven. Bovenstaande elementen in acht genomen dient er geconcludeerd te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen over deze poging tot ontvoering.

Dat u vervolgens tot tweemaal toe aanhaalde dat u doelbewust gewacht heeft Irak te verlaten tot na het afleggen van uw examens en het beëindigen van uw studies (CGVS, pg. 9 en 23), wijst erop dat uw vertrek uit het land allesbehalve dringend was. Van iemand die daadwerkelijk ernstige problemen gekend heeft en een vrees voor vervolging in zijn land van herkomst heeft, kan redelijkerwijs worden verwacht dat in een dergelijke context het afleggen van examens niet allesbepalend is. Dat u doelbewust gewacht heeft met het land te verlaten tot na uw examens ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vrees in ernstige mate.

Verder is er na het door u vermelde incident van 18 juni 2015 niets meer gebeurd met betrekking tot uw situatie in Irak. Ook hoorden u en uw familie sinds uw vertrek uit Irak niets meer van de personen en/of de hiermee gelinkte militie die u bedreigden (CGVS, pg. 22-24). Nochtans moet het voor deze militie niet moeilijk zijn te achterhalen wie uw familie is en waar zij verblijven. Dat zij ondanks uw beweerde vrees voor vervolging geen pogingen meer hebben ondernomen om u of uw vader terug te vinden of bedreigingen aan uw adres te uiten, eventueel via andere familieleden, relativeert nogmaals de ernst van de door u voorgehouden vrees maar doet tevens nog meer twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

Wat betreft het overlijden van uw grootvader in 2009 dient het CGVS nog op te merken dat dit incident dateert van intussen zes jaar geleden én dat nadien voor u geen reden was om het land te verlaten. Hoewel u ervan overtuigd bent dat uw grootvader doelbewust aangereden werd omwille van zijn werk als journalist, is dit niet meer dan een vermoeden van uwentwege. Er zijn immers enkele elementen die doen twijfelen aan uw verklaringen in dezer. Zo heeft u geen enkel idee door wie uw grootvader vermoord zou zijn (CGVS, pg. 19). Daarenboven vermeldt de overlijdensakte volgens u als

doodsoorzaak dat hij is gestorven als gevolg van ernstige verwondingen aan zijn hoofd die hij tijdens een ongeval opgelopen zou hebben (CGVS, pg. 14), wat niet onmiddellijk insinueert dat het om een doelbewuste moordpoging ging.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen moet het CGVS concluderen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, familiesamenstelling en het werk van uw vader en grootvader aan, elementen die momenteel niet in twijfel worden getrokken.”.

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze door verzoeker in het geheel niet worden aangevochten of weerlegd, onverminderd gehandhaafd. Zij volstaan om te besluiten dat aan het door verzoeker aangevoerde asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Minstens volstaan zij om te besluiten dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat dit relaas zou kaderen in een systematische en persoonsgerichte vervolging jegens hem of zijn familieleden.

Verzoeker wijst er wel op dat hij een soennitische man is, afkomstig van Bagdad. Verzoeker laat uitschijnen dat het loutere gegeven een soenniet van Bagdad te zijn zou volstaan om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Waar uit de door verzoeker aangevoerde informatie, de door verweerder neergelegde informatie en de informatie zoals opgenomen in het administratief dossier (map 'landeninformatie') blijkt dat de sjiiitische milities zich in Irak en Bagdad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten – vooral deze die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak en uit sommige van de zuidelijke voorsteden van Bagdad – een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken, kan echter worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land en regio van herkomst dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Daarenboven werd reeds hoger vastgesteld dat verzoeker geen aannemelijk asielrelaas ten berde bracht en hoe dan ook niet aantoonde dat dit relaas zou kaderen in een systematische en persoonsgerichte vervolging jegens hem of zijn familieleden. Niettegenstaande verzoeker aangeeft in de Palestijnstraat te wonen, volgens het rapport van de Finnish Immigration Service een sjiiitische wijk die sinds 2012 onder de controle staat van Asa'ib Ahl al-Haq, de meest machte sjiiitische militie, gaf verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet te kennen dat hij aldaar specifieke problemen kende. Verzoeker stelde zelfs dat de veiligheidssituatie in de wijk goed en rustig was en dat het enkel in de hoofdstraat gevaarlijk was (stuk 6, gehoorverslag, p. 8). Op de vraag of er bepaalde milities actief waren in verzoekers wijk gaf hij zelfs aan dit niet exact te weten en pas na reflectie duidt hij de Badr-organisatie aan (stuk 6, gehoorverslag, p. 8). Ook geeft hij tijdens het gehoor te kennen dat zijn ouders in de Palestijnstraat wonen en ontkent hij dat er nog iets met zijn familie is gebeurd (stuk 6, gehoorverslag, p. 4, 24). Derhalve zijn er in hoofde van verzoeker geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is zou worden gevisieerd of vervolgd in Bagdad.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de

persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte (rechtsplegingsdossier, stukken 1 en 11) als de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 9) en de in het administratief dossier (map 'landeninformatie') opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geviséerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, zij het dat zij hierin worden bijgestaan door de sjiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Dat de verbetering van de veiligheidssituatie door Caritas International niet wordt genoemd bij de voornaamste redenen van terugkeer, doet hieraan geen afbreuk. Indien personen werkelijk van mening waren dat een loutere terugkeer naar en aanwezigheid in Bagdad een reëel risico met zich zouden brengen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, kan immers worden aangenomen dat zij niet vrijwillig zouden willen terugkeren naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen

om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De verwijzing van verzoeker naar enkele Franstalige arresten van de RvV is niet dienstig om afbreuk te doen aan het voorgaande. *In casu* ligt recentere landeninformatie voor.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF